

MİKRO FİNANS KURULUŞLARI İLE KLASİK BANKACILIK ARASINDAKİ FARK

Mikro Finans Metodolojisi, klasik bankacılığın hemen hemen tersidir.

Klasik bankacılık esas itibariyle “ne kadar fazlaya sahipsen o kadar daha fazla kredi alabilirsin” prensibine dayanır. Bir başka ifadeyle, çok az veya hiçbir şeye sahip değilsin, hiç kredi alamazsın. Bunun sonucu olarak, dünyadaki nüfusun yarısı, Türkiye’deki nüfusun ise yaklaşık üçte biri klasik bankaların finansal desteklerinden yoksundur. Klasik bankacılık, teminata dayalı bir sistem olmasına rağmen, mikro finans kuruluşları ise teminatsız kredi verirler.

Mikro Finans kuruluşları, kredinin bir insanlık hakkı olduğu inancına dayanarak oluşturulmuş olup, hiçbir şeye sahip olmayan fakir insanlar kredi alırken en yüksek önceliğe sahiptir.

Mikrofinans metodolojisi, şahsın sahip oldukları varlıkların değerlendirilmesine dayanmayıp, şahsın geleceğe dönük çalışma azmi ve potansiyelinin değerlendirmesine dayanır.

Mikrofinans kuruluşları, en fakir olanlar da dahil olmak üzere bütün insanların sınırsız kabiliyetlerle donanmış olduklarına inanırlar.

Klasik bankalar, şahsın halen sahip oldukları varlıkları dikkate alır. Mikro finans kuruluşları ise, insanların sahip olduğu ve açığa çıkarılmamış potansiyellerini dikkate alır.

Klasik bankaların ana amacı, kârın azamileştirilmesidir. Ancak mikrofinans kuruluşlarının ana amacı; karlı ve mali açıdan sürdürülebilir bir duruma sahip olurken, özellikle fakirin fakiri kadınlara finansal hizmetler sunarak fakirliğin azaltılmasıdır. Mikrofinans kuruluşlarının bu amacı ekonomik ve sosyal vizyonun bir karışımıdır.

Klasik Bankalar kredilendirmede erkekler üzerinde yoğunlaşırken Mikro finans kuruluşları ise kadınlara en yüksek önceliği verir.

Mikrofinans kuruluşları fakir kadının kendi varlıklarını artırmak suretiyle statüsünün yükseltilmesi için çalışırlar.

Mikrofinans kuruluşları metodolojisinde borç alan ve veren arasında bir kanuni araç yoktur. Klasik bankacılık sisteminin aksine fakirlere yönelik mikro finansmanda icra veya mahkeme süreci uygulanmaz.

Mikrofinans kuruluşları metodolojisinde kredi alan ve veren arasındaki münasebetlerde dışsal bir destek veya katılım yoktur.

Klasik bankacılıkta ise vadesinde tahsil edilemeyen krediler için “**cezalandırma**” yolu takip edilir. Halbuki mikrofinans kuruluşlarında kredi alan fakirler bir mikro kredi otobanına çıkarılır ve hayatlarını idame ettirebilmeleri için onların daima orada kalmalarını sağlayacak karşılıklı anlayışa dayanarak tedbirler alınır.

Mikrofinans kuruluşları, kredisini ödeme güçlüğü içerisine girmiş veya zamanında kredisini ödeyemeyen fakirlerin kredilerini yeniden yapılandırarak onların üretken olmaya ve böylece hayatlarını daha iyi şartlarda devam ettirmelerine imkan sağlarlar.

Klasik bankacılıkta müşteriler zor duruma girdiklerinde verdikleri paralar için endişeye kapılırlar. Mikrofinans kuruluşları ise, böyle durumlarda fakirlerle daha yakından ilgilenerek ve borç alanlara yardım etmek için daha fazla çalışarak onların mikrokredi otobanının üzerine tekrar çıkarılmalarını sağlarlar.

Klasik bankacılıkta borç alanlar sıkıntıya veya ödeme güçlüğüne girdiğinde, kredi üzerinde faiz yürütülmesi durdurulmamaktadır. Bunun sonucu olarak tahakkuk ettirilen faiz bazen anaparının birkaç misli olabilir. Ancak, mikrofinans kuruluşlarında bu durum söz konusu olamaz. Ödenecek faiz önceden belirlenen bir maksimum miktarı aşamaz.